ಬೆಂಕಿ – ಬೆಡಗು

ನಿರೂಪಣೆ– ಬಿ. ಗಣಪತಿ

ಬೆಂಕಿ ಬೆಡಗು ಕೃತಿಯು ಉಮಾಶ್ರೀಯವರ ಬದುಕಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ನೊಣವಿನಕೆರೆಯ ರಂಗಪ್ಪ ಮತ್ತು ನಿಂಗಮ್ಮ ದಂಪತಿಯ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಇವರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈಕೆಯ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಗಂಗಮ್ಮನವರು ಅಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವೇಳೆಗೆ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರಾಗಿದ್ದ ರೇವಮ್ಮ ಮತ್ತು ಮುನಿನರಸಪ್ಪ ದಂಪತಿಗಳು ಎಂಟು – ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ಮಗುವಾಗಿದ್ದ ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ಸಾಕುಮಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಸುಖಕರವಾದ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಸಂಪಂಗಿ ರಾಮನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಕಬ್ಬನ್‌ಪೇಟೆಯ ಶಾರದಾ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಮಾಂಕುರವಾಗುತ್ತದೆ. ಯೌವನದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ನಾಳೆಯೆಂಬ ಬದುಕಿನ ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಕನಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮನೆಯವರು ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೆ ಇವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅನುಮತಿಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಮನೆಯವರು ಒತ್ತುತ್ತಾರೆ. ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ತನ್ನದೇ ಆದ ದೇವಾಂಗ ಜಾತಿಯವನಾಗಿದ್ದನು. ತಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಳು. ಈತ ಉಮಾಶ್ರೀಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರುಷ ದೊಡ್ಡವ ಮತ್ತು ಅವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದ. ಉಮಾಶ್ರೀಗೆ ಈ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತಳಾದ ಸೌಭಾಗ್ಯಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದ. ಮನೆಯವರು ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹುಡುಗನ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಉಮಾಶ್ರೀಗೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳೇನು ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದವು. ತನ್ನ ಗಂಡನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನ, ದುಡಿಯದೆ ಉಣ್ಣುವ ಸೊಂಬೇರಿತನ ಹಾಗೂ ದುಡಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಕುಡಿದು ಮಜಾ ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿದ್ದ. ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ಕೂಡು ಕುಟುಂಬವಾಗಿದ್ದು ಮೂರು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು, ಮೂರು ಜನ ಓರಗಿತ್ತಿಯರು ಅತ್ತೆ ರುದ್ರಮ್ಮ, ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹತ್ತು ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕುಟುಂಬವದು. ಅತ್ತೆ ರುದ್ರಮ್ಮ ಮನೆಯ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ತಂದುಕೊಡುವ ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರದ

ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸೋಮಾರಿ ಮತ್ತು ಕುಡುಕನಾದ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಂದ. ತನ್ನ ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಕಮರಿ ಹೋದವು. ಸದಾಕಾಲ ಜಗಳ, ಕಿತ್ತಾಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಸಾರ ಇವುಗಳು ಉಮಾಶ್ರೀಯ ಸಹನೆಯ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಉಮಾಶ್ರೀಗೆ ಮೊದಲ ಆಘಾತ ಉಂಟಾಗುವುದು ಹಸಿವಿನಿಂದ. ಹಸಿವಿನ ಜ್ಞಾನವಿರದ ಈಕೆಗೆ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುತ್ತು ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುವ ದುಸ್ಥಿತಿಯು ಒದಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗಂಡನ ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಅಕ್ಕರೆ, ಸಾಮೀಪ್ಯದ ಭಾಗ್ಯವು ದೊರೆತಿದ್ದರೆ ಹಸಿವನ್ನು ಅಲ್ಪ ಮರೆಮಾಚಬಹುದಿತ್ತೇನೋ ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ವಂಚನೆ, ಕುಡಿತ, ತಾನು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಉಮಾಶ್ರೀ ಮನಸ್ಸು ಮೊಗ್ಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುರುಟುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಎತ್ತು ಏರಿಗೆ ಎಳೆದರೆ ಕೋಣ ನೀರಿಗೆ ಎಳೆದಿತ್ತು. ಎಂಬಂತಾಗಿತ್ತು ಉಮಾಶ್ರೀಯ ಬದುಕು.

ತನ್ನ ಗಂಡನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಮಾಶ್ರೀಯು ತಿಳಿಯುವ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಈಕೆ ಬಸಿರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಮಾಶ್ರೀಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಸುರಿಯ ಬಯಕೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ತುಮುಲತೆಗಳು, ಏನೇನೋ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲತೆ(ಹಪಹಪಿಕೆ) ಆದರೆ ಯಾವು ಸಹ ಈಡೇರದಂತಹವುಗಳು. ವಿಪರೀತವಾದ ಹಸಿವು ಈಕೆಯನ್ನು ಕಂಗೆಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅತ್ತೆ ತರುವ ಗಿರಣಿಯ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಜರಡಿಯಾಡಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿಯ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣ ದುಡಿಯುವ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ದುಡಿಯುವವರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ.

ಹೀಗಿರಬೇಕಾದರೆ ವಿಪರೀತವಾದ ಹಸಿವನ್ನು ತಾಳಲಾರದ ಉಮಾಶ್ರೀಯು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಬಾಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಚಿತ್ರನ್ನವನ್ನು ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು ನೀರನ್ನು ಗಟ ಗಟ ಎಂದು ಕುಡಿಯುವ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡ ತಾಯಿಯು ಯಾವುದಾದರೂ ದಯ್ಯ ಏನಾದರೂ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಯಾಕಮ್ಮ ಏನಾಯಿತು ಯಾಕಮ್ಮ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿಂದೆಯಲ್ಲಮ್ಮ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಉಮಾಶ್ರೀಯು ಅಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಹಸಿವಿನ ಕಷ್ಟದ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನ, ಸೋಮಾರಿತನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ತನ್ನ ಮಗಳ ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳ ಬಾಣಂತನವನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಉಮಾಶ್ರೀ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ನೋವು, ಸಂಕಟ, ಹಸಿವು ಆದರೆ ಈಕೆಯ ನಿಜವಾದ ಸುಖದ ದಿನಗಳೆಂದರೆ ಬಾಣಂತನದ ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಅತ್ತೆ ಮಾತ್ರ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಆದರೆ ಗಂಡನಾದವನು ತನ್ನ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿ ಎಂದು ಸಪ್ತಪದಿ ತುಳಿದು, ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ದೇಹವನ್ನು(ಮನಸ್ಸು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ) ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಡ ಅನ್ನುವ ಗಂಡಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಅನ್ನುವುದು ಆ ಕ್ಷಣದ ಹೊರತಾಗಿ ಕಾಲಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕೀಳಾಗುವುದು ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಕರುಣೆಗೂ ಅವಳು ಪಾತ್ರಳಾಗದೇ ಹೋಗುವುದು ಏಕೆ ಆ ಬಗೆಯ ನಿಷ್ಕರುಣೆ ಏಕೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಡನೆನ್ನುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಕಿರಿಕಿರಿ ನೀಡಿದಾಗ್ಯೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಕುರಿತು ಹಂಬಲಿಸುವ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳುವ ದೌರ್ಬಲ್ಯತೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುವ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳು ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ಕಾಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಬಾಣಂತನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅತೆಯ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಉಮಾಶ್ರೀಯು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಮೈತುಂಬ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾದ ದುಸ್ಥಿತಿ. ಆಗ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಂಗಮ್ ಥಿಯೇಟರ್‌ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಗಮ್‌ಸ್ಟಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇಲ್ಸ್‌ಗರ್ಲ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಾಳೆ ಜೊತೆಗೆ ಅಣ್ಣಮ್ಮ ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಪ್ಟಿಕಲ್ ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಈ ದುಡಿಮೆಯು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರಿಕಿರಿ ತಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಮಾಶ್ರೀಯ ಗಂಡ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಜಗಳವಾಗಿ ಅದು ಅವರ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವ ಹಕ್ಕು ನನಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇದೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಗಳ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಗೆ ಬ್ರೊಂಕೋ ಎಲರ್ಜಿ ಆಟ್ಯಾಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದಾಗಿ ತಾಯಿಗೆ ವಿಪರೀತವಾದ ಕೆಮ್ಮು ಆಗಿ ಊಟವಿರಲಿ ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉಮಾಶ್ರೀಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾಗಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ತಾನು ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಯಾರು

ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾದಿನಿಯರು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಅತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಏನುಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಗಂಡನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜಗಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀನು ಏನಾದರು ನನ್ನ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಕಾಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉಮಾಶ್ರೀ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಮಗುವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೋ ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೇ ಸೀದಾ ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿ ಏನಮ್ಮಾ ಬಂದೆ ಎಂದಾಗ ನಿನಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ ಅಂತ ಪುಷ್ಪ ಹೇಳಿದಳು ಅದಕ್ಕೆ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಬಂದೆ ಕಣಮ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿ ಕೆಮ್ಮಿ ನಿಂದ ತುಂಬಾ ಕೃಶಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ವಾರ ತಾಯಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ತಾಯಿಯನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡ ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಿ ಆಕೆಯ ಆರೈಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತ್ತಾಳೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾಯಿ ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ಯಾರು ಸಹ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಡ ಬರುವ ವರೆವಿಗೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ ತಾನು ನೆನಸಿಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹಾಗೆ ಇದ್ದವು. ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಮಂಚದ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದರು ಅದು ಮಲಮೂತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಂದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಮಗಳ ಈ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಉಮಾಶ್ರೀ ಮರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯು ನನಗೆ ಹುಷಾರಿರಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ನಿನಗೆ ಹೇಳದೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಕಣಪ್ಪ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಪ್ಪಾ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು ಆತ ಒಪ್ಪಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ತಾಯಿಯು ಅಳಿಯನ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಲು ಹೋದಾಗ ಉಮಾಶ್ರೀ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಗಂಡನ ಮನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ತವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ ಉಮಾಶ್ರೀ.

ಗಂಡನ ಮನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಬಂದ ಉಮಾಶ್ರೀಯು ತಾಯಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಜಗಳವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ . ಆಗ ಮನ ನೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತುಮಕೂರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಬಂಧುಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಅನಾಥ ಭಾವದಿಂದ ಒಂದು ಕಡೇ ಕುಳಿತು ಅಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆಕೆಯನ್ನು ಮಧುಗಿರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಧುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಬಯಲುರಂಗ

ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಾಟಕವಿರುತ್ತದೆ. ಅಪರಿಚಿತ ಜನ ಅಪರಿಚಿತ ಊರು ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ದಿಕ್ಕು ತೋಚದೆ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾಳೆ. ನಾಟಕ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕಲಾವಿದರು, ಡ್ರೆಸ್ಸಿನವರು, ಮೇಕಪಿನವರು ಬಯಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಈಕೆಯು ಮಲಗಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಭಯ ಆಂತಕದಿಂದಲೇ ಕಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಮರುದಿನ ಪುರವರ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಜನ ಮೂರ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ "ಮೂರುವರೆ ವಜ್ರ" ಎಂಬ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕವನ್ನಾಡಿಸಲು ಮಾತನಾಡಲು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಅಣ್ಣ ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಈ ಹುಡುಗಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉಮಾಶ್ರೀಗೆ ಭಯ, ಆತಂಕ ಎರಡು ಉಂಟಾದಾಗ ಮೂರ್ತಿ ಅಣ್ಣ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಹೆದರಬೇಡ ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಾಟಕವನ್ನು 15 ದಿನ ಕಲಿ. ನಾಟಕದ ದಿನ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಹೋದ ಮೂರ್ತಿ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದದ್ದು 20 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ತಿರುವು ಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಸಹ ಒಬ್ಬರು.

ಪುರವರದಲ್ಲಿ ಮೂರುವರೆ ವಜ್ರ ನಾಟಕ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಆ ನಾಟಕದ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯು ಈಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಸಿದ್ನಳ್ಳಿಯ ಚೇರ್ಮನ್ ನಂಜಪ್ಪನವರು ಗಲಾಟೆ ಗಿಲಾಟೆ ಆಗೋ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದೇವದಾಸಿ ನಾಟಕ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಿದ್ನಳ್ಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಗಂಗಾಧರಪ್ಪ ಮೇಷ್ಟ್ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಊಟದ ಜೊತೆಗೆ ಪಾರ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಮನೆಯವರು ಸೀರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಾರ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಉಮಾಶ್ರೀಯ ಎರಡನೆ ಮಗು ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾಟಕ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ನಂಜಪ್ಪನವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ನಂಜಪ್ಪನವರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸರ್ವಮಂಗಳಾ ಅವರು ಮನೆಯ ಮಗಳಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಉಮಾಶ್ರೀಯ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮರುದಿನ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ ವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನ ಉಮಾಶ್ರೀಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಂಜಪ್ಪನವರೆ ಬಸ್ಸ್ ಚಾರ್ಜ್‌ಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ತಾಯಿಯ ಮನೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿರುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ತುಮಕೂರಿಗೆ ಹೋದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಉಮಾಶ್ರೀ ವಾಪಸ್ಸು

ಮರವರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಿದ್ನಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಉಮಾಶ್ರೀಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಈಕೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಉಮಾಶ್ರೀಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯ ಜೊತೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ತಾಯಿ ಬದಲಾಗುವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದಿನಗಳು ದೂಡುತಿರುವಾಗ ಬದುಕು ಬೇರೆ ತಿರುವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಂಗಸಂಪದದ ಪರಿಚಯ ಅಲ್ಲಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ನಾಟಕಕ್ಕಾಗಿ ರಂಗ ಸಿದ್ದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ತಾಯಿಗೆ ಸಂಶಯದ ಭೂತ ಕಾಡಲು ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆ ವೇಳೆಗೆ ವಿಜಯ್‌ನ ಜನನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಗಂಡ ಬಂದು ಮನೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಬದಲಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು ಉಮಾಶ್ರೀ ವಾಪಸ್ಸು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ರಂಗ ಸಂಪದದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ಯಾ ಬಾಳ್ಯ ನಾಟಕವನ್ನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಯೋಜಿಸಿ ರಿಹರ್ಸಲ್ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಯಾರದರು ಮನೆಗೆ ಬಿಡಲು ಬಂದರೆ ಅನುಮಾನಗಳು ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ತಾಯಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಗ ವಿಜಯ್ ಕಂಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ. ಇದೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಸನ್ ಗಾರ್ಡನ್ ನ ಈಶ್ವರಿ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನರ್ಸ್ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆ. 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ಖರ್ಚಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಉಮಾಶ್ರೀ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪುಷ್ಪ ಎಂಬ ಸ್ನೇಹಿತೆಯು ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯುಸಿ ಇರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗಸಂಪದ ತಂಡವು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೊರಟಿರುತ್ತದೆ. ಉಮಾಶ್ರೀಯು ಸಹ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಾಯಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿ ಮಗಳ ನಡುವೆ ಜಗಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ವಿಜಯ್ ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಂಬಯಿ ಹೊರಡಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೊ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂಬೈಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾಳೆ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ಯಾ ಬಾಳ್ಯಾ ನಾಟಕ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಉಮಾಶ್ರೀಯ ಮಗಳು ಚೋಮನದುಡಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ನಟನೆಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂಡದವರು ಪರ್ಚೇಸಿಂಗು, ಸೈಟ್‌ಸೀಯಿಂಗು ಎಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ನಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಸುಂದರಶ್ರೀಯು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂಬೈನ್ನು ತಿರುಗಾಡಿ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಉಮಾಶ್ರೀ ಸದಾ ಕಾಲ ನೆನೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ.ಮುಂಬಯಿ ಯಿಂದ ಬಂದ ನಂತರ ಗ್ರಾಮೀಣ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ದರ್ಬಾರ್ ಡಾನ್ಸ್ ಬರದಿದ್ದರು. ಒಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ 50 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದ ಈಕೆಯ ಸಂಭಾವನೆಯು ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ 500ರ ವರೆಗೆ ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಜಿ ಯಾಗಿರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಶಾರದಾ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾದ ಪ್ರಮೀಳಾ ಜೋಷಾಯ್ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. 1982ರಲ್ಲಿ "ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಗಮ" ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಈ ನಾಟಕವು ಭರ್ಜರಿ ಹಿಟ್ ನಾಟಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆವಿಗು ಉಮಾದೇವಿ ಅಂತ ಇದ್ದ ಹೆಸರನ್ನು ಉಮಾಶ್ರೀ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ನಾಟಕ, ಐಟಿಐ, ಎಚ್.ಎ.ಎಲ್, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ರಂಗಭೂಮಿ, ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗ ಸಂಪದ, ಬೆನಕ, ಸಮುದಾಯ,ನಾಟ್ಯರಂಗ, ನಟನಾ ರಂಗ, ಯುವ ರಂಗ ತಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ನಟಿಯಾಗಿ ಉಮಾಶ್ರೀ ಸುಮಾರು 17ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು.

ಇದೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವ ಅವರ ಒಡಲಾಳ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕವ್ವನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಉಮಾಶ್ರೀ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಸರನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಮಾಶ್ರೀಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಒಡಲಾಳ ನಾಟಕದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಶೀನಾಥ್ ಅವರು ಅನುಭವ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಪೆದ್ದಿ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 1980–81 ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪತ್ನಿಯರು ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಭಾರಿಗೆ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಜಿಂಕೆ, ಅಮೃತ ಘಳಿಗೆ, ಅನುಭವ. ಅನುಭವದ ಪೆದ್ದಿಯ ಪಾತ್ರವು ಗ್ಲ್ಯಾಮರ್ ಆಗಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಿಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥ ಬರಿತ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಉಮಾಶ್ರೀ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರು. ರಾಣಿ ಮಹಾರಾಣಿ, ಯಾರು ಹೊಣೆ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಚಿತ್ರಗಳು. ಯಾರು ಹೊಣೆ ಚಲನಚಿತ್ರದ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪೋಷಕ ನಟಿ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಗ್ಯಾ ಬಾಳ್ಯ ಚಿತ್ರದ ಅಭಿನಯಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪನೋರಮಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಭಿನೇತ್ರಿ ಅಂತ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಿಮೇಕ್ ಚಿತ್ರಗಳು, ಕಾಮಿಡಿ

ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಉಮಾಶ್ರೀಯ ಇಮೇಜನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದು 1994ರಲ್ಲಿ ರವಿಚಂದ್ರನ್ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಪುಟ್ನಂಜ ಸಿನಿಮಾ ಮೂಲಕ ಒಡಲಾಳದ ಸಾಕವ್ವನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಉಮಾಶ್ರೀಯವರು ತಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರವದು. ಅದೇ ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪುಟ್ನಂಜದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಯಿತು. ಆಕೆಯ ಅಭಿನಯವನ್ನು ಸೆಟ್ ನಲ್ಲಿದ್ದವರು ಖಂಡಿತ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ನೋಡಿ ಎಂದಿದ್ದರು. ಈ ಮೊದಲು ಉಮಾಶ್ರೀ ಅಂದ್ರೆ ಒಂದು ಕೀಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಆಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತೆಸೆಯಿತು. ಉಮಾಶ್ರೀ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗೌರವ ಬರುವಂತಹ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಪುಟ್ನಂಜ ಸಿನಿಮಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಪುಟ್ನಂಜ ಸಿನಿಮಾದ ಈ ಪಾತ್ರ ನನಗೆ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹಳೆ ಇಮೇಜನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ ಪಾತ್ರವದು. 1994 ರ ಪುಟ್ನಂಜ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಸಾಲು ಮುದುಕಿ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಲಾಯಿತು. ಹಿಮಪಾತ, ಗಾಡ್ ಫಾದರ್, ಆದಿತ್ಯ, ದಿಗ್ಗಜರು ಸಿನಿಮಾಗಳು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಮಿಡಿ ಪಾತ್ರಗಳ ಕಡೆ ವಾಲುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾಗಿ ಉಮಾಶ್ರೀ ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಜೊತೆಗೆ ಬದುಕಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು, ಸವಾಲುಗಳು ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಉಮಾಶ್ರೀಯನ್ನು ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ.

ಗಿರೀಶ್ ಕಾಸರವಳ್ಳಿಯವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಗುಲಾಬಿ ಟಾಕೀಸ್ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿದೆ. ಗಿರೀಶ್ ಕಾಸರವಳ್ಳಿ ಯವರು ಪಾತ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಸತಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ರೆಗ್ಯೂಲರ್ ಸ್ಟೈಲ್ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಸದಾ ಕಾಲ ಗಿರೀಶ್ ಕಾಸರವಳ್ಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಗುಲಾಬಿ ಟಾಕೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಸಬಗೆಯ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ರಂಗಭೂಮಿಯ ನಂತರ ಅನೇಕ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದೆಯಾಗಿ ತಿದ್ದುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಗಿರೀಶ್ ಕಾಸರವಳ್ಳಿಯವರು ಗುಲಾಬಿ ಟಾಕೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಈವರೆಗೂ ಕಡೆದು ಕೆತ್ತಿದ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚುಕ್ಕೆಗಳಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಉಮಾಶ್ರೀ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಉಮಾಶ್ರೀಯವರು ಕೇವಲ ನಟಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆಕೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಬುದ್ಧ ರಾಜಕಾರಣಿಯು ಹೌದು. ಇವರು ಕಳೆದ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕೆಪಿಸಿಸಿ ಯ ಮೆಂಬರ್ ಆಗಿ ಮಹಿಳಾ ವಿಂಗ್‌ನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ಕೆಪಿಸಿಸಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು

ಎಸ್.ಎಂ. ಕೃಷ್ಣಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಗೆಂಡಾ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ ಯಾಗಿ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ ಆಗಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಇವರ ಸಾಧನೆ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು. ಪುರುಷ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಇಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ, ಅವರ ಅನುಭವ, ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕುಟುಂಬದ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಯ ಸಹಕಾರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಉಮಾಶ್ರೀಯವರು ರಾಜ್ಯದ ನೇಕಾರರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೋರಾಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕುಲಂಕುಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮೊದಲ ಭಾರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ನೇಕಾರರಿಗೆ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕೇಜ್‌ಅನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಪವರ್ ಸಬ್ಸಿಡಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನೇಕಾರರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನೀಡಿದ್ದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲವೊಂದು ಸವಲತ್ತುಗಳು ನೇಕಾರರಿಗೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಉಮಾಶ್ರೀ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಿನಮಾಗಳನ್ನು ಹೊರರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶೂಟಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಚಂದ್ರು ಅವರ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿದರು, ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಉಮಾಶ್ರೀಯವರು ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗಿ ಹಲವು ಜನೋಪಯೋಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದೆಯಾಗಿ, ನಟಿಯಾಗಿ, ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗಿ, ಸಮಾಜಮುಖಿ ಚಿಂತಕಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಉಮಾಶ್ರೀ ಜೀವನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಆದರ್ಶನೀಯವಾಗಿದೆ.